

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת יִתְרוּ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים
ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י' - חלק ח'

קונטרס 278

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

וְתֵאנָא בְּצִינְעוּתָא דְסַפְרָא, כּל מָאן דְעֵבִיד לִינְה
 לְהֵאֵי גּוּפָא קְדִישָׁא, בְּלֹא רוּחָא, עֵבִיד
 פְּגִימוּתָא בְּגוּפָא דְעֵלְמִין. דְהֵא בְּגִין (דף קמ"ד ע"א) דָּא,
 לֹא עֵבִיד לִינְה בְּאַתְרָא קְדִישָׁא, בְּאַרְעָא דְצַדִּיק יִלִּין
 בְּהֵ, (ס"א דְכַתְרָא קְדִישָׁא דְמִלְכָא בְּאַרְעָא דְכַתִּיב (ישעיה א) צַדִּיק יִלִּין
 בְּה) מְשׁוּם דְהֵאֵי גּוּפָא יְקָרָא, אֲתִקְרִי דִיּוֹקְנָא דְמִלְכָּא.
 וְאֵי עֵבִיד בֵּיהּ לִינְה, הוּי כַּחַד מִן בְּעִירָא. (הדא הוּא
 דְכַתִּיב, (תהלים מט) נִמְשַׁל בְּבַהֲמוֹת (ע"כ) גְּדָמוֹ).

תֵּאנָא, (בראשית ו) וַיֵּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם.
 (ס"א בְּנֵי הָאֱלֹהִים) אֵינֹן דְאַטְמֵרוּ, וְנָפְלוּ בְּנוֹקְבָא
 דְתַהוּמָא רַבָּא. אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, (הָאָדָם הַיְדוּעַ). וְכַתִּיב
 וַיִּלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם וְגו'. מֵהָהוּא

ספר מאורות הזהר

וְנִשָּׂא עֲלֵיהֶם מִשָּׁל וְנֹאמַר: בְּעִיר אַחַת קְטַנָּה, לֹא הָיָה לָהֶם בְּתֵי אַבְנֵי גְזִית כִּי אִם
 בְּתֵי עֲצֵי הַיַּעַר וְהַגְּגוֹת מְכֻסִּים בְּחֻבָּן, וְהָיָה גְרִים שָׁם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ בְּעֵלְזֵי תַחַת הַגַּג.
 בְּלִילָה אַחַת הִלְכָה הָאִשָּׁה לִישׁוֹן וְעַדִּין בְּעֵלְזָה הָיָה גְעוּר וְהָיָה לוֹ גַר דְּלוּק.

ג. טָרִם יִכְבֶּה הַנֵּר גַּם הוּא הַלֵּךְ לִישׁוֹן וְהַנִּיחַ הַנֵּר דְּלוּק, צְעָקָה אֵלָיו אִשְׁתּוֹ: אוּלֵי
 חֵס וְשָׁלוֹם יִפֹּל נִיצוּץ א' מֵהַנֵּר וַיִּשְׂרַף כָּל הַבַּיִת כְּלוּ, עוֹדָה מְדַבְּרַת עִמוֹ כֹּא שׁוֹמֵר
 הָעִיר וְהַכְרִיז לְהַזְהִיר הָעַם לְהִשְׁגִּיחַ עַל הָאֵשׁ וְהַנְּרוֹת שֶׁלֹּא יִגְרֵם לְשַׂרְפָּה חֵס וְשָׁלוֹם.
 אִמְרָה הָאִשָּׁה לְבַעֲלָה שְׁמַע נָא וּרְאֵה מַה שֶׁהַשׁוֹמֵר מְכַרִּיז לְהִשְׁגִּיחַ עַל הַנֵּר שֶׁלֹּא יִגְרֵם

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלֻקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נְשָׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זַהַר חֲלֻק' ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזְהַר תַּתְקן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר זוּהַר יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְיַחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכַת מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׂים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לּוֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים סִיּוּם פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מְשֻׁנוּת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֶנֶת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עפ"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזְהַר: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעֵמֶר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לְקַח הַסֵּפֶר הַזְהַר בְּיַדִּי קְדוֹשׁ וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין דְּקִדְשָׁה מְשֻׁמַּחַת הַיּוֹם וּמְשֻׁמַּחַת הַתּוֹרָה נֶשֶׁק בְּפִי קְדוֹשׁ אֶת סֵפֶר הַזְהַר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" וּפִירוּשׁ: אֲנִי מִפְּכִיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מִפְּכִיר אוֹתִי. (טַעְמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשֵׁנַת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזְהַר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְּרַעַנְיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזֶה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזְהַר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קְדוֹשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זַהַר לְעַלּוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיוֹנִים וְתַחַתְוֹנִים, וְיִפְרַע עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאתָם דְּרוּר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמְשִׁתְתַּפִּים וּמְתַאֲחָדִים בְּרַצוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלָם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוּ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יִהְיֶה לְאַלְף" שְׁאֵפִילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר, וּבְפִלָּא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וְכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מְאָמֶר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עפ"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזְהַר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוּ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפִטּוֹר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרָם צוּבָה חֲלֻק' א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹרַת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלֻק' אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

דאָקרי עוֹלָם. כַּדְתַּנִּינֵן יְמֵי עוֹלָם. אַנְשֵׁי הַשָּׁם, מְנַהֲוֹן
נִפְקוּ רוּחֵין וְשַׁדִּין לְעֵלְמָא, לְאַתְדַּבְקָא בְּרִשְׁיַעֲיָא.

הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאָרְץ, לְאַפְקָא אֲלֵין אַחֲרֵינֵין. דְּלֹא הוּוּ
בְּאָרְץ. הַנְּפִילִים: עַז"א וְעֵזָא"ל הוּוּ בְּאָרְץ.
בְּנֵי הָאֱלֹהִים לֹא הוּוּ בְּאָרְץ. וְרָזָא הוּוּ וּכְלָא אַתְמַר.

כְּתִיב (בראשית 1) וַיִּנְחָם יי כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּאָרְץ,
לְאַפְקָא אָדָם דְּלַעֲיָלָא, דְּלֹא הוּוּ בְּאָרְץ. וַיִּנְחָם
יי הָאֵי בִזְעִיר אַפִּין אַתְמַר. וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ, וַיַּעֲצֵב
לֹא נְאֻמַּר. אֵלָא וַיִּתְעַצֵּב, אִיהוּ אַתְעַצֵּב, דְּבִיָּה תְלִיָּא
מְלִתָּא. לְאַפּוֹקִי מִמָּאן דְּלֹא אַתְעַצֵּב. אֵל לְבוֹ, בְּלְבוֹ

ספר מאורות הזהר

סְפָנָה, הַשִּׁיב לָהּ הַבְּעַל: שׁוֹטָה שֶׁבְּעוֹלָם! וְכִי סְבוּרָה אֶת שְׁבָלָב שְׁלָם הַכְּרִיז הַשׁוֹמֵר
כֵּן? הֲלֹא אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאִינוּ מְכַרְזִי אֲלֵא בְּשִׁבִיל שְׁהַקְהֵל נוֹתְנִים לוֹ מְמוֹן שְׁיַכְרִיז כֵּן,
וְאֵלּוּ הָיוּ נוֹתְנִים לוֹ מְמוֹן שְׁיַכְרִיז שְׁיַצִּיתוּ הָעִיר גַּם כֵּן הָיָה מְכַרְזִי. עַל כֵּל אֵין אֲנִי
שֵׁם לֵב לְדַבְּרֵי כָּלֵל, וְהֵלֶךְ לִישׁוֹן וְהִנִּיחַ הַגֵּר דְּלוּק. כְּאֲשֶׁר פְּתָרָה כֵּן הָיָה. הַגֵּר נִפְל
עַל הַשְּׁלֶחָן וְכָל חֲבִית נְדָלַק וְנַעֲשָׂה שְׂרָפָה גְּדוֹלָה, וְכַמְעַט כֵּל הָעִיר נִשְׂרָפָה וּבְקִשִּׁי
גְּדוֹל הִצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ וְאֶשְׁתּוֹ וְלֹא נִשְׂאָר לָהֶם כִּי גְּוִיָתָם.

ד. רָאוּ נָא הַשׁוֹטָה הַזֹּה, בְּשִׁבִיל שְׁהַשׁוֹמֵר לֹא הַכְּרִיז בְּלֵב שְׁלָם, לֹא רָצָה לְשַׁמַּע
לְדַבְּרֵי וְהִנִּיחַ לְשֹׂרֵף בֵּיתוֹ כְּאֲשֶׁר. כֵּן הַדְּבָר הַזֶּה: הַמּוֹכִיחַ מִזְהִיר הָעַם, שְׁיַעֲזוּבוּ מַעֲשֵׂיהֶם
הַרְעִים, וְאֵם לֹא כֵן יִפְלוּ לְגִיהֵנָם אֲשֶׁר שֵׁם יִשְׂרָפּוּ גְּוִיָתֵיהֶם כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר הַגֵּה הַיּוֹם
כֹּא בַעַר פְּתַנּוֹר וְגו'. הַשׁוֹטִים מְדַמִּים בְּנַפְשָׁם, בְּשִׁבִיל שְׁהַמּוֹכִיחַ לֹא מִתְכַּוֵּן לְשֵׁם

בביתיה. אצלח במקוניה. רמאה לא הוי. אעדי גרמיה מההוא ארחא. על קריצא שמאלא, אית חד רישומא זעיר, דמחה ליה בר נש ביומי עולימוי, אטים עינא ימינא. חמש קמיטין על רישא דחוטמיה, בפותייה בין קריצי עינוי. שערא קמיטא זעיר על רישיה. קמיט דעיניין. דא איהו באת ז' בלחודוי. בלא סכלתנו. שגעונא בלביה. בהיל בעובדוי.

חד שרטוטא על מצחיה. וארבע אחרנין זעירין. לית ביה מהימנותא, לא ישפתף בר נש בהדיה, דלא יצלח. חייבא איהו למאריה בכל עובדוי. חד תולדותא זעירא אית ליה על ירכא שמאלא. לזמנין אתמחי, ולזמנין אתייליד. ואי ארבע שרטוטין על מצחיה, כל הגי אית ביה, אכל לית בה תולדתא. ואי תלת רברבין ותלת זעירין, שפירו דשערא איהו, ואיהו באמצעייתא. עד כאן רזא דשערא.

מצחא מתפרשא בשערא, ומצחא מתפרשא בעיניין, עינא מתפרשא בשערא, לארבעה סטריין. בבת עינא, בגוויין דעינא, בחוורו דעינא, באופכו דעינא. כל אסתכלותא לאסתכלא, בכל אינון סימנין דשית דקאמרן, לית להו אלא מתליסר שנין ולעילא, דאתפרשא רוח קדשא מרוח מסאבא. בר בשרטוטי בלחודוי, דשרטוטין בין זעירא ובין רב מתחלפי תדיר וכן בכלהו.

בתיב (שמות יח) ויבחר משה אנשי חיל מפל ישראל וגו', דאילו על אינון סימנין אחרנין בעא ולא אשפח. וכן (דברים א) הבו לכם אנשים חכמים וידועים לשבטיכם. מאי ידועים. דאשתמודעאן באינון סימנין, ואשפח, בר נבונים דלא אשפח.

עינא ברזא דאת ר' ואת פ', דגבינין חוורין ושערא סומקא. אי גבינין דעינוי חוורין, דא הוא בר נש דאצטריכו בני נשא לאסתמרא מגיה. כל מלוי ברמאותא. פקיחא איהו. נטיר דבבו. דא איהו באת ר' בלחודוי. ולא אתחבר בהדיה את פ'. את דא, אזלא ושאט עליה, ולא אתישבא ביה. עינוי דדא שקיעין, בהיל בעובדוי. וכן כל מאן דעינוי שקיעין, אצטריד לאסתמרא מגיה בכל עובדין. רמאה איהו, וברמאותיה זיהי טעמא למלוי.

מצחא דליה רב, ולא עגולא. תרין רשימין רברבין אזלין בפותיא דמצחיה, מסטר לסטר, וארבע זעירין. שערא דליה תליא. קריר מוחא איהו. ועל דא פקיחא הוי. אודנוי זעירין, בדרועוי שערא רב. נקיד איהו בנקודין דרשימין אופקמין. ואי רשימין סומקין, תב לזמנין למעבד טיבו, ואתקנים ביה זמנא זעירא, ולזמנין תב לקלקוליה. חמדן איהו.

ורעא דדוד בהפוכא. דוד מלכא זרית דא סומקא שפירא, למעבד דינא, ולמעבד שפירו דעובדוי. עינוי עינין דרחמי, תבין על שלימו, סלקין חנא וחסדא. חד חוטא ירוקא אזיל בגווייהו. בשעתא דאגח קרבא, ההוא חוטא אתהפך ואתהוי סומקא כוורדא. נח רוגזיה בקרבא, תב ההוא חוטא כמלקדמין. נסין (פסיו) רברבין הוו בעינוי. הוו חדאן. תאיבין למחמי. נקודין בתלת גוויין, חדו דלכא הוו בלב כלא, חייבא דמסתכלין בהו,

הוּו זַעִין וְדַחְלִין, סַלְקִין בְּלַבְיַיהוּ אִימְתָא וְדַחֲלוּ.

מַצְחָא דִּילִיָּה רַב עַגּוּלָא בְּשַׁפִּירוּ, וְכַל אַתּוּן אַתְחַזוּן וְסַלְקִין בֵּיה, אֵלִין סַלְקִין וְאֵלִין נַחְתִּין. אֵינּוּן דַּנְחַתִּין סַלְקִין, יַהֲבִין דּוּכְתָא אֵלִין לְאֵלִין. בְּגִין פֶּה רְשִׁימִין דִּילִיָּה סַלְקִין בְּאַרְכָּא לְעֵילָא. גְּבִינִין דְּעִינוּי רַחֲמִין לְרַחֲמֵנוּתָא. לָא אִימְקִין וְלָא סוּמְקִין, אֶלָּא בֵּין תְּרִין גְּוֹנִין. פֶּת עֵינָא דְלַגּוּ, אַחֲזִי כַּל דִּיוֹקְנִין דְּעֵלְמָא, חוּטָא סוּמְקָא סַחְרָא לִיָּה, וְחַדְוּוּא סַחֲוֹר סַחֲוֹר כֻּלָּא.

שִׁירוּתָא, דְּחִיבִין מְקַרְבִּין לְמַחֲמִי, אֵינּוּן חֲיִיבֵיָא חֲמָאן לִוּן חֲיִיבָאן, רַחֲמִי חֲנָא וְחַסְדָּא. לְכַתְּרָא תּוֹקְפָא וְדַחֲלוּ וְאַמְתַּנּוּ וְרוּגְזָא. וְעִינוּי יוֹנִים לְגַבְיַיהוּ. מָאִי יוֹנִים. דְּעַבְדִּין לִוּן אֲנָאָה לְחֲיִיבֵיָא. כְּמָה דַּאֲתָּ אָמַר (ויקרא כה) לָא תֹנוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ וְכַתִּיב (שיר השירים א) עֵינַיִךְ יוֹנִים. מְקַרְבֵּן, וּמְרַחֲקֵן. כַּל דִּיוֹקְנִין דְּעֵלְמָא כְּלָהוּ כְּלִילָן בְּאַנְפּוּי. שַׁעְרָא דְרִישִׁיָּה, הָוָה רְשִׁים בְּגוּוּי שְׁבַעָה זִיגִי דְהֶבָא.

חֲמִינָא בְּסַפְרָא דַּאֲדָם קַדְמָאָה, דְּאָמַר הֵכִי דִיוֹקְנִין דְּמִשְׁחִיחָא קַדְמָאָה, לְסִיְהָרָא, גְּוֹן דִּילִיָּה, זְהֵב יַרְקַק בְּאַנְפּוּי. גְּוֹן דִּילִיָּה, זְהֵב אִיפִיר בְּדִיקְנִיָּה. גְּוֹן דִּילִיָּה, זְהֵב שְׂבָא בְּגִבְנוּי. גְּוֹן דִּילִיָּה (דברוי הימים ב ג) זְהֵב פְּרוּזִים, בְּקִרְיָצִין דְּעַל עֵינּוּי. גְּוֹן דִּילִיָּה, זְהֵב סַגּוּר בְּשַׁעְרָא דְרִישִׁיָּה. גְּוֹן דִּילִיָּה, זְהֵב מוּפְזַ עַל חַדְוִי כְּלוּחָא דְעַל לְבִיָּה. גְּוֹן דִּילִיָּה זְהֵב תְּרִישִׁי, עַל תְּרִין דְרוּעִין. כַּל שְׁבַעָה גְּוֹנִין אֵלִין, הוּו רְשִׁימִין, עַל כַּל אֵינּוּן דּוּכְתִי דְשַׁעְרוּי. בְּרוּעָא יְמִינָא, הָוָה חֲקִיק וְרְשִׁים רְשׁוּמָא חֲדָא סְתִים מְבַנֵּי נְשָׂא, מַגְדַּל חֲקִיק בְּאַרְיָה. וְאַלְף זַעִירָא רְשִׁים בְּגוּיָה, וְסִימְנָא דָא (שיר השירים ד) אֶלְף הַמְּגֹן תְּלוּי עֵלְיוּ. כַּל זְמָנָא דַּאֲגָח קַרְבָּא, הַהוּא רְשִׁימָא סַלְקָא וּבְלִטָא, וְעַל מַגְדַּל מְכַשְׁכְּשָׂא הַאי אֶלְף, וְכַדִּין אַתְתַּקַּף לְאַגְחָא קַרְבָּא. כַּד עָאֵל בְּקַרְבָּא מְכַשְׁכְּשָׂא הַהוּא אַרְיָה, וְכַדִּין אַתְגַּבַּר כְּאַרְיָה, וְנַצַּח קַרְבִּין. וְהַהוּא מַגְדַּל אַתְרַהִיט, וְסִימְנִיָּה (משלי יח) בּוּ רִוּוּן צַדִּיק וְנִשְׁגַּב. וְנִשְׁגַּב דְּוֹד מִשְׁנָאוּי דְלָא נְכַלִּין לְגַבִּיָּה. וּמִן סְמִנִּין אֵלִין וְרְשִׁימִין אֵלִין, הוּו רְשִׁימִין בְּדַרְעִיָּה שְׁמָאֵלָא. רְשׁוּמָא דְכַר נֶשׂ אַחְרָא לָאו כְּהֵאִי.

עֵינִין צְהִיבִין פְּקִיעִין, שְׁגַעוּנָא בְּלִיבִיָּה. מַצְחָא רַב. שַׁעְרוּי סְגִיָּאִין, תְּלִיִין, רַחֲקִין מִמְשַׁכָּא דְרִישָׂא. פְּקִיחָא אִיהוּ. פּוּם מְמַלֵּל רְבִרְבָּן. שְׁפוּן דִּילִיָּה עֲתִיקִין מְאִרִיָּה דְלִישְׁנָא בִישָׂא.

בְּמַצְחִיָּה תְּלַת שְׁרִטוּטִין, אִי בְּעִינִיָּה תְּרִין שׁוּרְרִיקִי סוּמְקִי, דָּא הָוָה כְּאֵת ר' בְּלַחֲוֹדוּי, וְשׁוּרְרִיקָא זְהִיר לְגַבְיַיהוּ. עַבְרִיָּה אֲזַמְנַת לְגַבִּיָּה, וְאַשְׁתַּזִּיב מִינָה.

וְאִי שׁוּרְרִיקָא חֲדָא סוּמְקָא לְגוּ בְּעֵינָא, קְיִמָּא בְּאַרְכָּא, וְתִרִין זַעִרִין תַּחֲוִתִּיָּה, וְחַד דְּאַעְבַּר בְּעֵינּוּי. דִּין אֵית לִיָּה עֵיטָא בִישָׂא, בְּאַתְתָּא אֲסוּרָה, וְעַדִּין עֵיטָא קְיִמָּא. כְּדִין תַּשְׁתַּכַּח בְּמַצְחִיָּה, חַד שְׁרִטוּטָא לְאַרְכָּא. מְקַרְיָצָא יְמִינָא חַד שַׁעְרָא וְאַרְבַּע זַעִרִין תַּחֲוִתִּיָּה, וְחַד דְּאַעְבַּר בִּינִיָּהוּ לְפּוֹתִיָּה.

וא' יתפרש מההוא חטאה, תשפח בעיניה, תרין שורייקי דקיקין, אזלין בפותייה דעינא, ולא אעבר חד בינייהו, וכן במצחא. ומזמן דאתפרש מההוא חובה, הוא מזמן תשעה יום, דהא מתמן ולהלאה, יתמחון רשימין אלין, ויתילדו אתרנין.

עיינין דקיקין, ומתהפכן זעיר בסומקא. דא איהו פקיקא. כל מלוי (כ"א בתיבחה) בחיובא. במצחוי תשפח רשימין תלת. חד רב, דאעבר מסטרא דא לסטרא דא. ותרין אתרנין דלא עברין. קריצין דעינוי רברבין. מאריה דקשיו איהו. פד מליל, קמיט בחוטמין, ברוגזיה, (כ"א או) אי בקשיו דלביה. זקיף שום ביש עליה. ביש בעיני דכלא. כלא שנאין ליה. אצלח לזמנין ולזמנין לא.

תלת שערין רברבין בחדוי על לביה. שפון דיליה עתיקין, מאריה גאומא בשגעונא. לישנא בישא.

שערוי שעיעין רברבין וסגיאין. אנפוי אנפין אריכין זעיר, ועגולין זעיר, לזמנין אתחרט מפל מה דעבד ותב לקלוליה. בעיניה תשפח שורייקי, תרין בעינא דימינא, וחד בעינא דשמאלא. אודנוי זעירין, קיימין בקיימא.

ורעא דדוד בהפוכא. זרעא דדוד כל סימנין אלין לטב, ולמעבד טיבו. בר שפון רברבין, דכל מאן דשפונותיה רברבין, מאריה דלישנא בישא איהו, בין זפאה, בין חייבא. בר אי צדיק גמור הוא, ובזכיו דיליה נצח ונטיר גרמיה.

עיינין ירוקין, זעיר מגון סומק אזיל בינייהו, במצחיה תרין רשומין, מסטרא דא לסטרא דא, וחד לעילא זעירא, וחד לתתא. איהו באת פ' ואת ר'. דא מצחיה רב בעגולא, איהו טב לכלא. יהיב מפל מה דאית ליה לכל בר נש. ותרין איהו. שערוי שעיע ועליל. בסטר ימינא אית ליה חורו דשערי, מיומא דאתברי.

מתניתין. בני עלמא מאריהון דסכלתנו, פקייחין עיינין, מאריהון דמהימנותא, די הנה גניזא בכו. מאן מנכוו דסליק ונחית. מאן די רוח אלהין קדישין ביה. ליקום ולינדע, בשעתא דסליק ברעותא דרישא תוורא, למברי אדם, בטש בגו בוצינא חדא, ובטש בוצינא בפשיטו דנהיר, ויהוא פשיטו דבוצינא אפיק נשמתין.

אוף הכי בטש גו טנרא חדא תקיפא, ואפיק ההוא טנרא שלהובא חדא מלהטא, מרקמא בכמה גוונין, ויהוא שלהובא סלקא ונחתא, עד דההוא פשיטו (נ"א פטישו) בטש ביה, ותב ואתישב בדוכתיה, ואתעביד רוחא דחיי.

וההוא רוחא אתתחם, ונטיל גוון חד משמשא. נחית לתתא, נטיל גוון חד מסיהרא. סטא לימינא, נטל גוון מיא, כליל בפומא דאריה חדא. סטא לשמאלא, נטל גוון אשא, כליל בפומא דחד שור, סומקא כוורדא. סטא לקמיה, נטל גוון רוחא, כליל בפומא דחד נשר רברבא, רב גדפין, מאריה דנוצה, כל גוונין ביה מתחמאן. סטא לאחורא, נטל גוון עפרא, כליל מארבע סטרי עלמא. בפומא דאדם, וכל דיוקנין מסתפלן לגביה.

אֲתִישָׁב הֵהוּא רוּחָא בְּהֵהוּא עִפְרָא, וְאֲתִלְבֵּשׁ בִּיהַ. כְּדִין הֵהוּא עִפְרָא, מְכַשְׁפָּשָׁא וְנַחַת לְתַתָּא, וּבְטַשׁ סְטָרָא מַד' סְטָרִין דְּעִלְמָא, וְאֲתַעְבֵּיד דִּיוֹקְנָא חֲדָא וּפְרָצוּפָא, וְהֵהוּא רוּחָא אֲתַטְמַר מַגּוּ לְגוּ. וְהֵהוּא עִפְרָא דְאֲתַכְנִישׁ מַד' סְטָרִין בְּטַשׁ לְגַבְיָה נֶפֶשׁ כְּלִילָא בְּעִפְרָא (ס"א בְּרוּחָא).

וְהֵהוּא נֶפֶשׁ אִיהוּ יִסְדָּא לְעוֹבְדֵי גּוֹפָא. עִפְרוֹם עוֹבְדִין דְּהֵהוּא נֶפֶשׁ בְּגוֹפָא, הֵכִי אֲתַחְזִי כְּמַשְׁכָּא לְבַר. רוּחָא דָא אֲתַטְמַר לְגוּ. וְהֵהוּא אֲחִזִי לְבַר, סְלִיק וְנַחֲתִית, וּבְטַשׁ בְּאַנְפוּי, וְאַחְזִי דִּיוֹקְנִין וְרִשְׁמִינִין. בְּטַשׁ בְּמַצְחִיָּה, אֲחִזִי דִּיוֹקְנִין וְרִשְׁמִינִין בְּטַשׁ בְּעִינוּי, וְאַחְזִי דִּיוֹקְנִין וְרִשְׁמִינִין. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה ג) הִפְרַת פְּנֵיהֶם עֲנַתָּה כֶּם.

בּוֹצִינָא דְאֲתַמְשֵׁף מְנִיָּה מְדִידוּי, דְּחַד חוּטָא יְרוּקָא, שְׁלֵהּבוּתָא דְתַהוּ. בְּטַשׁ בִּידוּי בְּשַׁעְתָּא דְבַר נֶשׁ נְאִים, וְרִשְׁמִין וְרִשְׁטוּטִין בִּידֵיהַ, וּכְפּוֹם עוֹבְדִין דְּבַר נֶשׁ הֵכִי אֲתַרְשִׁים. וְאַלִין אֲתוּן מִתְהַפְּכֵן מִתַּתָּא לְעִילָא, וְנִדְעִי לֹון חֲבָרִי קְשׁוּט, בְּרִשְׁמוּ דְאֲתוּן דְּבוֹצִינָא, וְכָל אֵלִין חִילִין דְּלְגוּ בְּבַר נֶשׁ, עוֹבְדִין רִשְׁמִינִין וְרִשְׁטוּטִין אֲתוּן מִתְהַפְּכֵן. מֶאֵן דְּרָקִים דָא, רָקִים בְּשַׁפּוּלֵי מְשַׁכְּנָא. כְּמָה דְאֵת אֲמַר, (תהלים קלט) רַקְמַתִּי בְּתַחֲתוּתֵי אֲרָץ. בְּרִיד הוּא בְּרִיד שְׁמִיָּה לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמִין.

עֵינִין חוּרָא, וְאַבְרִין סוּמְקִין, בְּאַתְרֵיהַ דְּנִפְיק מִינֵיהַ, דָא אִיהוּ בְּאַת פ' וְאַת ר' כְּלִילָא כַחֲדָא.

מְצַחִיָּה רַב, תְּלַת שְׁרִטוּטִין סְלִקִין בְּמַצְחִיָּה, שִׁית זְעִירִין אֲתַרְנִין. סוּמְקָא הוּא וְלֹא סוּמְקָא קִימָא בֵּין תְּרִין גּוּוּנִין. שַׁעְרֵיהַ אוּף הֵכִי. אֲנְפוּי רְבִרְבָן. שַׁעְרֵיהַ קְמִיט, וְלֹא כָל פֶּךְ. תְּלִי זְעִיר תַּחוּת אוּדְנוּי. טַב אִיהוּ, מְאַרִי דְמַהִימְנוּתָא, מְאַרִי דְרוּגְזָא תְּקִיף, בְּשַׁעְתָּא דְאֲתַרְגִּזוּ.

הֵהוּא סוּמְקָא דְתַחוּת עֵינָא, אֲתַפְּשֵׁט בְּעִינֵיהַ. רוּגְזֵיהַ בִּישׁ. בְּשַׁעְתָּא דְמִלִּיל בְּרוּגְזֵיהַ סְתִים פּוּמִיָּה, וְנִפְיק תְּנָנָא מְנַחֲרִיוּי. וְלִזְמַן זְעִיר נַח רוּגְזֵיהַ, וְלֹא כָל רוּגְזֵיהַ, עַד יוּמָא אַחְרָא, אוּ תְרִין יוּמִין. דָא אֲצַלַח לְזַמְנִין, וְלִזְמַנִין לֹא. אֲבָל קְאִים תְּדִיר בְּאַצְלַחוּתָא, בֵּין זְעִיר וּבֵין רַב.

וְא' סוּמְקָא דְפּוֹם עֵינָא, זְעִיר כְּחוּטָא, וְלֹא אֲתַפְּשֵׁט בְּשַׁעְתָּא דְרוּגְזֵיהַ בְּעֵינָא, וְאִית בִּיהַ כָּל הַגִּי סִמְנִין. חֲלָשָׁא בְּלָפָא. וְאִיהוּ דְחִיל מְפֻלָּא, שִׁינְתִּיהַ לֹא אֲתִישָׁב בִּיהַ. חֲשִׁיב תְּדִיר מְחַשְׁבִין וְדְחִיל מְפֻלָּהוּ. וְאַצְלַח לְכֻלָּא. מְאַרִיהַ דְגָרִיעַ (דְגִיפִי). לֹא חֲשׁ לְגִוּוּפָא.

לְזַמְנִין תַּב בְּתִיּוּבְתָא וְדְחִיל. וּמַגּוּ דְחִילוּ, כְּדִין תְּשַׁפַּח בְּעִינֵיהַ יְמִינָא, הֵהוּא סוּמְקָא דְפּוֹם עֵינָא, בְּסוּפָא בְּשַׁפּוּלֵי עֵינָא, וְחַד שׁוּרְרִיקָא דְקִיק סוּמְקָא בְּעִינֵיהַ שְׁמָאֲלָא, וְאִי מִתְחַלְפִי מַה דִּימִינָא לְשְׁמָאֲלָא, וּמַה דְשְׁמָאֲלָא לִימִינָא, כְּדִין אִיהוּ בְּקַלְקוּלִיָּה. וְתַב וְתַבֵּר גְּזִיזָא דְכַרְדָּא, בְּגִין לְאַעְבְּרָא עֲבִירָה.

תְּרִין קְמִיטִין עַל רִישָׁא דְעֵינָא, וְתַלַּת לְתַתָּא. וּבְרַגְלֵיהַ שְׁמָאֲלָא, בְּאַצְבָּעָא דְאַמְצַעִיתָא, שִׁית

שְׁעָרִין, וּבְזִמְנָא אַחְרָא חֲמֵשׁ, וְהִשְׁתָּא שִׁית, חַד זְעִירָא בִּינְיָהוּ. עֵינִינְן אוּפְמִין, וְקָרִיצִין דְּעַל עֵינְוֵי רַבְרָבִין, סְגִיאִין שְׁעָרִין, אֵלִין עַל אֵלִין, וְאִינוּן עֵינִין אוּפְמִין וְיִרוּקָא, אָזִיל בְּגוּוֹיָהוּ, וְהָהוּא יִרוּקָא אֶטְבַּע יְתִיר. הָאִי אֵית לֵיה חֲמֵשׁ שְׁרֻטוּטִין בְּמַצְחָא, תְּרִין דְּעַבְרִין מִסְטָר לְסָטָר. וְתַלְת דְּלָא עַבְרִין וְכוּ'.

השלמה מההשמות (סימן ז)

וְתַלְת דְּלָא עַבְרִין, הָאִי אִיהוּ בְּאֵת פ' וְאֵת א' וְכוּלָא פ"א בְּאַשְׁלֵמוּתָיָהּ. אֵת ר', לִית בִּיה כָּלָל. שְׁעָרֵי אוּפְמִין תְּלִין וְלֹא שְׁעִיעִין, דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּשִׁתִּיק תְּדִיר, אָבַל פְּקִיחָא אִיהוּ, מְאָרִיָּה דְּלִישְׁנָא בִישָׁא. מְלוֹי בְּרוּגְזָא, פּוּם מְמַלֵּל רַבְרָבִין, אֶצְלַח וְלֹא אֶצְלָה. מְאָרִיָּה קִטְטָה בְּבִיתָיָה, לֹא חֵישׁ לִיקְרָא דְּבַר נֶשׁ, חַד בְּפוּמִיָּה וְחַד בְּלִבִּיָּה, הִפְכַּפְּךָ בְּלִישְׁנָיָה. גְּבִינִין דִּילֵיה סְמָקִין זְעִיר. וְאֵית קִמְטָא תַּחַת עֵינֵיה רַב, אָזִיל עַד חוּטְמָא מִסְטָר יְמִינָא, וְתִרִין תַּחַתָּיָה, חַד מְנִיָּהוּ זְעִיר מְאֻחְרָא. דָּא שְׂכִיב בְּנֶגְדָּה מִיּוּמִין זְעִירִין וְחוּבִיָּה רְשִׁים בִּיה רְשִׁמִין אֵלִין.

בֵּין כְּתֻפוֹי אֵית לֵיה רוּשָׁם חַד וְאַרְבַּע שְׁעָרִין בִּיה חַד מְנִיָּהוּ בְּאַמְצָעִיתָא רַב וְתַלִּי, וְתַלְת אַחְרָנִין זְעִירִין. וְעַד לֹא הָוָה עֲבִירָה דָּא, הָוּוּ תַלְת זְעִירִין. וְחַד דְּאִתְרַשָּׁם בִּיה דְּקִיק וְזְעִיר מְכֻלָּהוּ. הֵהוּא רוּשָׁם הָוָה בִּיה מְקַדְמַת דְּנָא אוּכַם, וְאִינוּן שְׁעָרִין חֲנֻרִין פְּלָהוּ, הִשְׁתָּא לֹא הָכִי. אֵלֹא רוּשָׁם אוּפְם וְחַד סוּמְקָא בְּרְשִׁימוּ וְטְלוּפְחָא בְּאַמְצָעִיתָא, וְהָהוּא שְׁעָרָא דְּאִתְרַבִּי בֵּין אַחְרָנִין. רִישִׁיָּה סוּמְקָא וְשָׂרָא חֲנֻר.

א' תב בתיובתא, תשפח בעיניה מינא חד חנורא, חנור גו ההוא אפמא. במצחיה תלת שרטוטין עברין, ותריין דלא עברין. ההוא רושם אופם וסתרגיה חוטא סומק ובגו ההוא חוטא חד שער א דקיק זעיר, ותלת שערין באמצעיתא כולהו כחדא זעירא. יחפם באורייתא (א) יוליה, ולא יצלה בעובדוי.

א' ירוקא דעינא לא יצטבע כל כף, ועינאי אופמין וחד חוטא וסומק זעיר אעבר בין אינון גונגין, פדין איהו באת פ' בשלימו, ובאות ר' בלחודוי. במצחיה תשפח שית שרטוטין. תלת עברין, ותלת לא עברין, שעריה תקיף ולא כל כף, תלי ולא תלי, האי איהו בשלימו לכל בר נש, קמץ איהו. לית ביה חידו, ואפילו בחדוה לא חזי בדוונא חזי. אטים אודניה שמאליה. בשינוי אית תלת רברבין מלעילא. ונהבין לון דוכתא אינון דלתתא. מהימנא איהו ולא כל כף, אנפוי אריכין ולא שפירין. קליה פאתתא, ומילוי קאתתא, מקנת פומיה במלוי, אפתח אצבעאן דידוי במלוליה. פד אזיל, אקדים ליה בליתא דפרסאי, דלא יחוב בר נש לגביה. עליה פתיב (דברים כ"ד) פי תועבה היא לפני יי.

עיינין ירוקין ואלין סימנין ביה, ואנפוי אריכין שפירין. שערוי אוכמין ומריטין מלעילא ברלישא, רישיה רב. פד אזיל, כפייה רישיה. קריצין דעינאי בקדמאה עלליהו כתיב (משלי א) מנע רגלך מנתחבתה.

עֵינֵינוּ רַבְרַבִּין וְיִרוּקִין דָּא אִיהוּ בְתַרִּין אַתְוֹנוּ, ר' פ"א. חַד יְחִידָא וְחַד בְּשָׁלִימוּ. בְּמַצְחִיהַ
שְׂרֻטוּטָא דְאָזִיל וְעֵבֶר מִסְטֵר לְסֵטֵר, וְתַלְת אַחְרַנִּין אֵית דְּלָא עֲבָרִין. מַצְחִיהַ רַב.
קְרִיצִין דְּעַל עֵינוּי, לֹא רַבְרַבִּין. בְּדִיקְנִיהַ שְׁעָרָא טַפִּי. דָּא בְּאַנְפוּי שְׁפִירוּ סוּמְק. שְׁעָרִיהַ
שְׁעִיעַ וְלֹא כָל כּוּף, דְּחִיל חֲטָאָה אִיהוּ, רַחִים אֲוִרִיתָא אִיהוּ. רַחִים לֹאִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּהַ.
חַדִּי בְּכֹלָא, עֵבֶד טִיבוּ לְכֹלָא, כְּדִיבָא לְתוֹעֲלִתִיהַ. מְהִימְנָא אִיהוּ לְרִזִּין דְּאוֹרִיתָא. טָב אִיהוּ
לְמַלִּין דְּעֻלְמָא. מָאן דְּאַשְׁתַּתַּף בְּהַדִּיהַ לֹא אֲצַלַח, לֹא אִיהוּ וְלֹא אַתְרָא. אֲצַלַח אִיהוּ בְּלַחֲדוּי
דְּהַא אֵת ר' גְּרִים. פְּגִים אִיהוּ בְּרִישִׁיהַ.

לְעֵילָא רִישׁוּמָא דְחַד מְכַתְּשָׁא דְהוּה לִיהַ תַּמָּן, דְּעֵבֶד לִיהַ חַד רַבְכָּא בְּאַבְנָא בְּלָא רַעוּ וּכְוֹנָה,
וְאִיכְסִי בְּשְׁעָרָא. וְהַהוּא רִישׁוּמָא דְּמְכַתְּשָׁא כְּגֹוֹנָא דְּגִימ"ל יוֹנִית. מְהִימְנָא אִיהוּ
לְגַבִּיהַ בְּנֵי נֶשָׂא, סְלִיק לְמַהוּי רִישָׁא דְּעַמִּיהַ, עַד הֲכָא רִזִּין דְּעֵינִין.

וְאֵית רִזִּין אַחְרַנִּין דְּעֵינִין דְּמִתְפָּרְשִׁין מְגִייהוּ. עֵינִין דְּמַעֲמַקֵּן וְחִיבָאן, דָּא אִיהוּ בְּשָׁלִימוּ
דְּאַתְוֹנוּ כְּר דְּקַדְמָאָה. ר' וּבְתֵר פ' דָּא אִיהוּ כּוּר נֶש דְּאַצְלַח בְּעוֹבְדוּי ג' שְׂרֻטוּטִין
בְּמַצְחִיהַ, מַצְחִיהַ עֲגִיל. עֵינוּי נְהִירִין מְרַקְמֵן עוֹבֵד צִיור קְרִימִין עַל שְׁלִימוּ. שְׁנָאוּי וּפְלוּ
תַחוּתִיהַ. פְּקִיחָא אִיהוּ, אֲצַלַח בְּכֹלָא, בְּהִיל בְּעוֹבְדוּי. טָב אִיהוּ עִם בְּנֵי נֶשָׂא, מְלוּי כְּקִשְׁוִי
וּבְלָא דְּחִילוּ. וְתַרְן אִיהוּ עֵבֶד טִיבוּ וְלֹא לְשָׁמָה.

שְׁעָרִיהַ שְׁעִיעַ וְתַלְתָּא וְלִישְׁנִיהַ כְּתַרְבָּא. תַּחוּת עֵינוּי קְמִיטִין תַּלְת רַבְרַבִּין וְתַלְת זְעִירִין, וְאִי
אֵית ד' וְתַלְת רַבְרַבִּין. כְּדִין תַּשְׁבַּח תַּרִּין שְׂרֻטוּטִין בְּמַצְחִיהַ עֲבָרִין מִסְטֵר לְסֵטֵר
וְתַלְת דְּמָטוּ וְלֹא מָטוּ. תַּחוּת טַבְרִיהַ קְרִימָא רְשִׁימָא חַד צִיורָא דְּרִישָׁא דְּכַר נֶש אֹפֶס וְחִוּוּר.
תַּרִּין שְׁעָרִין תַּלְתִּין בִּיהַ, הַהוּא כּוּר נֶש אַתְפָּשֶׁל בְּאַתַּת גַּבֵּר מִיּוֹמִין רַחִיקִין וְלֹא תָב מְהַהוּא
חוּבָה. מְרַעִין וְרַפִּין אַבְתַּרִּיהַ, וְעַל דָּא אִינוּן מְרַעִין, חַד דְּצַעֲרִיק לְאוֹשְׁדָא שְׁתָּן וְלֹא יְכִיל,
דְּעַד כְּעָן הַהוּא חוּבָה תַּלְתִּיא כְּקַדְלִיהַ. דְּנַחַש עֲקִימָא וְשָׁלִיט עֲלִיהַ בְּדָא, וְדָא לְסוּף יוֹמִין
דְּסִיבוּ.

וְאִי תָב בְּתִיבְתָא בְּזַמְנָא דְּאִיהוּ בְּחִילִיהַ, הַהוּא רְשִׁימָא אֲזַעֲרִת דִּיּוֹקְנָא וְשְׁעָרִין לֹא תַלְתִּין
בִּיהַ כְּלָל. וְאִי תָב בְּתִיבְתָא בְּסוּף יוֹמוּי כּוּר מְרַעִין וְרַפִּין אַבְתַּרִּיהַ, כְּדִין הַהוּא רְשִׁימָא
קְמִיט, וְשְׁעָרִין תַּלְתִּין בִּיהַ, וְהַהוּא מְרַעִין לֹא אַעֲדִיאוּ מְגִייהַ, מְגוּ דְּתַלְתִּיא כְּקַדְלִיהַ דְּנַחַש,
בְּגִין דְּהַהוּא נַחַש, כִּיּוֹן דְּאַחִית הַהוּא חוּבָה עַל קַדְלִיהַ, לִית מָאן דִּיתִיר קְשָׂרָא מְקַדְלִיהַ.
בְּגִין דְּהַהוּא נַחַש לִית לִיהַ רְשׁוּ בִימֵי דְּעוֹלָמִי דְּכַר נֶש לְקְשָׂרָא הַהוּא חוּבָה עַל קַדְלִיהַ.
וְקְשָׂרִין לִיהַ כְּקְשָׂרִין תְּקִיפִין וְאִיהוּ רַדִּיף אַבְתַּרִּיהַ דְּהַהוּא כּוּר נֶש, וּמְלָקִי לִיהַ בְּהַהוּא כְּרִית
דְּחָב בִּיהַ. וְאַף עַל גַּב דְּתָב בְּתִיבְתָא, יִצְוּחַ מְגוּ עֲאָקוּ דְּמְלָקִיוּתָא.

הַהוּא חוּיָא דְּלִיג וְעַל בְּהַהוּא קְשָׂרָא, בְּשְׁפוּלִי דְּתַהוּמָא רַבָּה. כְּדִין רוּוח לִיהַ לְכַר נֶש.
וְהַהוּא נַחַש לְכַר יוֹמִין נְפִיק וְעֵבֶד דָּא. וּבְזַמְנָא דְּמִית הַהוּא כּוּר נֶש, תַּלְת מָאָה
שׁוּטְרֵי וְרַפִּין אַבְתַּרִּיהַ דְּהַהוּא כּוּר נֶש וְתַפְסִין לִיהַ, וְעֵלְוִין לִיהַ קְמִי מְלָכָא. וּמְלָכָא קְדִישָׁא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקון הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתים פסיה לא ימוש ומפיה זרעה זרעה זרעה זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול הנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֱהָלוֹ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

והמשפילים וזחירו פזהר הרקיע : כך אומר משה רבנו עליו השלום לרבי שמעון בר יוחאי ז"ע א': "בהאי חבורא הילך האייהו ספר הזהר... ובגין דעתידין ישראל למטעם" מאילנא דחיי, האייהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". פרוש: מטעם שעתידיים ישראל למטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, (רעיא מהימנא פ) זשא דף קכד: (רמ"ק)).

ובפרוש אמר אליהו זכורנו לברכה לרבי שמעון בר יוחאי ע"ה הבהאי ספר הזהר יתקרון מן גלותא פד אתגליא בדרא בתראה בסוף יומינא וביה יפקון מן גלותא, ומגדל העגש שכתב רחמנא ליצלן "וי ליה טב ליה הלא יתברי ולא יליף", ממנו יודע גדל החיוב וזל השכר למי שלומד קבלה, כי למוד הזהר בגי'סא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה. - זה המאמר הביאו מורנו הרב חיים ויטאל ז"ל בהקדמתו לספר עץ חיים, להודיע כמה גדול החיוב המטל על הלומדים התורמים לדבר השם ללמוד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא יעשה בלמוד הדף ימים בפשטי התורה. (פסא מלך לתקוני זהר)

ואמר אליהו הגביא לרבי שמעון בר יוחאי: וכמה בגי' זשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומינא... פרוש: כמה בגי' אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך (שנתיה להם מוזן ותקון הנפש ע"י למוד הזהר) כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, (קרוב לביאת משיח) ובשביל למוד הזהר יתקיים מה שכתוב "וקראתם דור בארץ לכל יושביה" - פרושו שיבוא משיח צדקנו ויתקע בשופר גדול לחירותנו בב"א. (תיק"ז ת"ו - הגר"א ובל"ר). - לשון הכסא מלך: ועל זה הלמוד אמר הקב"ה (ברכות ח ע"א), שזושב קאלו פדאני לי ולבני מהגלות. - ובמקדש מלך אמר: כי כמה מעלות טובות יש למשתתף בלמוד פרוש מאמרי רבי שמעון בן יוחאי, ואין קץ לגדל שכרו, ואשרינו ומה טוב חלקנו אם נזכה לעזר ולקרב ביאת משיחנו, כי כך גזר הבורא יתברך שלא יתגלה ויהיה גנוח ספר הזהר הקדוש עד סוף הימים שבזכותו יבוא הגואל, כי סגלה זו בו תוקא ולא בזולתו, עכ"ל.